

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoludne.

Štev. 11.

V Mariboru, dne 12. marca 1903.

Tečaj XXXVII.

Slovinci!

Občni zbor „Slovenskega društva“, ki sme raztezati svoj delokrog na celi Spodnji Štajer, Vam daje priložnost, da izrečete svoje mnenje o Vašem zasramovanju po mariborskem časniku tistih ljudij, ki od Vas živijo, t. j. nemških trgovcev, obrtnikov in uradnikov! Vdeležite se v obilnem številu občnega zbora, ki se vrši v nedeljo, dne 15. sušca 1903 ob 3. uri popol. v Narodnem domu v Mariboru!

Psovati ne nehajo!

Mariborsko glasilo nemških uradnikov, trgovcev in obrtnikov, »Marburger Zeitung«, besni zaradi tega, ker smo slovenskemu ljudstvu naznanili, da ga psuje ta list pred celo javnostjo kot ljudstvo ljudožrcev, morilcev in roparjev, in ker smo v zadnji številki ob robih prinesli pozive: »Slovinci! List mariborskih uradnikov, trgovcev in obrtnikov vas je imenoval ljudstvo morilcev! Slovinci! List nemških uradnikov, trgovcev in obrtnikov vas psuje, vas blati pred celim svetom! Slovenska politična društva, razložite ljudstvu žaljenja nasprotnikov! Voditelji štajerskih Slovencev, kje ste? Branite narod!« Pred Nemci se list ni sramoval opsovati na najgrši način

spodnještajersko slovensko ljudstvo! Misli je, dobro, če izvajajo Nemci posledice iz teh poročil in se ogibajo premoženju in življenju nevarnega slovenskega ljudstva. Saj je glavna nakana prenapetih nemških listov, delati na to, da se uniči slovensko ljudstvo in se tem preje sezida nemški most do Adrije. Zato blatijo slovensko ime in skušajo s tem slovenskemu ljudstvu škodovati tudi v gospodarskem oziru. Zdaj pa, ko smo mi razglasili nesramna nemška žaljenja tudi slovenskemu ljudstvu, sedaj prešinja Nemce strah, in ves svoj rumeni žolč izlivajo na naš list! In zakaj jih prešinja strah? Boje se, da bi se Slovinci tudi začeli ogibati Nemcev, iz katerih vrst prihajajo taka huda žaljenja!

Nemški listi mislijo, da bomo sedaj mi utihneli, ker so nam pokazali svojo jezo. Toda motijo se! Mi bomo nadalje natanko obveščali spodnještajerske Slovence, kako se jim neprenehoma jemlje njih dobro in pošteno ime! Naj postane jasno, kako nas voditelji Nemcev sovražijo, kako nam povsodi hočejo škodovati! V naslednjem prinašamo najnovejša žaljenja, ki so se izvršila v nemških listih nasproti Slovincem.

1. »Marburger Zeitung« z dne 7. marca poroča, da je v neki tukajšnji prodajalni za steklenino ženska oseba ukradla majoliko. Nemški list hudobno pristavlja, da je govorila slovenski, češ, tatica je bila zopet Slovenka. Kdor ne pozna Slovencev, mora počasi, ako vedno čita taka poročila, začeti misliti, da smo Slovinci sami tatovi. A tudi nemški čitatelji, ki nas sicer poznajo, dobivajo polagoma nezaupanje do nas!

2. »Marburger Zeitung« z dne 10. t. m. poroča o porotnih obravnavah pred mariborskim okrož. sodiščem in sicer o obravnavi proti obtoženki Mariji Misji in Frančiški Krajnc, ki sta bili obedve obtoženi radi detomora, in proti Janezu Šegula, obtoženemu radi težke telesne poškodbe. Hudodelstvo je hudodelstvo, in vsak pošten človek je obsoja. A kazati na hudodelnike ter rekati: glejte, ti spadajo k temu in k temu narodu! to je brezobrazno lopovstvo! In tako stori imenovani nemški list, kajti svojemu poročilu o imenovanih treh obravnavah pristavlja: »Šegula in obe imenovani detomorilki so se zagovarjali le slovenski!« Ravnanje tega lista je tembolj predrzno, ker je glasilo nemških mariborskih trgovcev, obrtnikov in uradnikov, ki živijo skoro izključno le od Slovencev!

3. V Ljutomeru se je osnovalo sokolsko društvo. Da se Nemci zboje vsakega novega slovenskega društva, nam je umljivo, in zato bi jih razumeli, ako bi pisali proti takim društvom. Toda tudi tako pisanje mora ostati v mejah dostojnosti in se pri tem ne sme žaliti celi slovenski narod, posebno pa še ne s pripovedovanjem lažljivih dogodkov. A kako piše graški nemški list »Tagespost« proti ljutomerskemu Sokolu? Obrekuje vse slovensko sokolstvo in pravi, da se je sokolski duh pokazal pri nastopu celjskega Sokola ob Slomšekovi slavnosti pred par leti v Ljutomeru. O tem nastopu poroča: »... nesramno so žalili (celjski Sokoli) pravo gostoljubja nemškega trga ljutomerskega, kamor so pridrevli kot tolpa divjih Hunov!«

Listek.

Ivan Skuhala

kn.-šk. duh. svetovalec, dekan in župnik v Ljutomeru.

Črtice iz prijateljskega peresa.

(Dalje.)

Sv. misijon v Ljutomeru.

Ko so si bili pokojni gospod dekan Skuhala župnijsko cerkev tako lepo pomladili, da so ž njo imeli veliko veselje, sedaj so jeli misliti še na duhovno ponovljenje svoje drage črede. Zaposlili so si pred vsem pri preč. kn. šk. ordinarijatu v Mariboru dovoljenja in potrebnih predpravnic za obhajanje sv. misijona, kakoršnega že ni bilo v Ljutomeru od časa pokojnega g. župnika Šrola. Na-to so si naprosili čč. gospodov misijonarjev iz družbe Jezusove iz Ljubljane. Vse je bilo lepo priskrbljeno. Ko pa naznanijo sv. misijon politični gosposki, jim ta odpiše, da zdaj ne more biti, češ da razsaja med otroci nalezljiva bolezen. Ta odgovor spravil je vedno krotkega gospoda dekana na noge. Napisali so priziv v Gradec, češ, da nobena šola ni zaprta, da tudi za nalezljivimi boleznimi ni umrl ne eden otrok ne, da se sploh ne ve za nalezljive bolezni. In res, v Gradcu so uslišali pritožbo rajnega gospoda dekana in so dovolili sv. misijon ob določenem času.

Le šolarji se ga skupno niso smeli vdeleževati in pa nekši mož, ki se ga je po nepotrebnem močno bal.

Šesto nedeljo po veliki noči, dne 11. maja 1902 se je začel sv. misijon in binškošni ponedeljek se je prav slovesno sklenil. Vdeležba je bila vseskozi velikanska. Ni dvomiti, da je tudi mnogo dobrega duhovnega sadu obrodil. Binškošni ponedeljek na večer sta pa začela čč. gg. misijonarja iz družbe Jezusove: o. Jakob Verhovc in o. Janez Kunstelj, razlagati večne resnice tudi v nemškem jeziku. Ljutomeržani, ki razumejo nemški, so se teh pridig prav skrbno udeleževali. Tako so pokojni gospod dekan pokazali, da so jim vsi župljani jednako pri srcu, ali že govorijo slovenski, ali pa nemški: da le Bogu lepo služijo.

Zadnja pot na Češko.

Kmalu po dokončanem svetem misijonu so se pokojni gospod dekan Skuhala zopet podali v Marijine Lazne na Češko. Vrnili so se — navidez — pokrepčani. Obiskali so vse župnije svojega obsežnega dekanata, da so opravili poskušnje iz krščanskega nauka in da so pregledali cerkve in njihovo imetje. Vdeležili so se dne 10. avgusta 1902 še zlate sv. maše našega preč. g. stolnega prošta, monsinjora Lavrencija Herga v Središču, kjer smo se razveselili, ko smo jih

zagledali v svoji sredini. Bilo je upati, da še toliko ozdravijo od svoje bolezni, da bodo vsaj par let še mogli delovati v vinogradu Gospodovem. Ob novem letu so pisali svojemu prijatelju, da se tako dobro počutijo, da jim to leto ne bo treba več hoditi v češke toplice. Kdo bi si bil mislil, da res ne bodo več mogli tje gori priti. Odkar jim je preč. kn.-šk. ordinarijat, v porazumljenju s ces. vlado, bil dal tretjega gospoga kapelana, gospodu dekanu ni bilo več treba pridigovati, a bili so k temu vedno pripravljeni. Kajpada jim pridni gg. kapelani niso pustili več na leco zahajati, ker niso bili v stanu prebrati berila in sv. evangelija, da ne bi bili na leci — zaspali, ker zaspanec jih je hudo motil, koderkoli so hodili, karkoli so počeli. Bil je to nasledek njihove srčne hibe, ki jih je že parkrat bila spravila blizu groba, a jim zopet za nekaj časa prizanesla.

Gospoda dekana zadnji dnevi.

Ker se dela nikoli niso izogibali, ni čuda, da so poleg svojih stanovskih dolžnosti si dali še marsikateri drugi posel naložiti. Tako so n. pr. že več let opravljali službo blagajnika pri krajnem šolskem svetu, so bili ud okrajnega šolskega sveta, predsednik »Čitalnici« in ud pri raznih odborih.

Kakor so radi zahajali v družbo duhovnikov, tako jih je veselilo, če so ti radi k

 Današnji list ima „Naš Dom“ kot prilogo!

Nemški listi storijo vse, da bi veljali Slovenci pred svetom kot surov, divji narod!

4. Dne 5. t. m. je bila, kakor znano, občinska volitev v Vojniku, pri kateri so še zmagali Nemci. »Grazer Tagblatt« poroča o teh volitvah. Ker pa ne zna nič nečastnega povedati o slovenskih volilcih, zatekel se je k laži in obrekevanju. Piše namreč: »... govorica je razširjena, da so Slovenci skušali nemške volilce z denarjem podkupiti!!« Ker se ne da nič dokazati, se nemški poštenjakovi poslužuje »govorice«. Slovensko ljudstvo pa je vendar zopet obdolženo nečastnega dejanja!

Nemški listi so nas začeli torej načrtoma obrekovati. Tega Slovenci ne smemo dopustiti! Zakaj bi si dali jemati dobro in pošteno ime od ljudi, ki živijo od nas na naši slovenski zemlji. »Slovensko društvo« v Mariboru bo v nedeljo prvo govorilo, kako se nam je braniti pred nesramnimi nemškimi napadi. Prepričani smo, da bodo besede tega društva našle odmev po celi slovenski domovini!

Državni zbor.

Dunaj, 9. marca 1903.

Mučenje vojakov.

Pređen se je začela razprava o državnem proračunu za leto 1903, so pokazali socijalni demokrati, da se to brez njihovega dovoljenja ne sme vršiti. Vložili so nujni predlog, v katerem so se pritoževali radi groznih — resničnih, ali namišljenih — muk, katerim so baje podvrženi vojaki 10. vojnega kora. Osobito generala Galgozy-a so dolžili teh hudodelstev. Stvar je pa skoraj gotovo čisto drugačna. Ta general ni prijatelj židom; za tega voljo ne kupuje za vojno potrebnih stvari pri judovskih špekulantih, ampak kolikor le mogoče naravnost pri proizvajalcih. Ker so pa socijalni demokrati zavezniki Judov, so ravno oni (mokrači) — njim na čelu Daszinsky — se z vso silo zagnali v imenovanega generala. Domobrambovski minister Welsersheimb je kaj lahko branil obdolženega generala. Predlog mokračev: naj se začne preiskava proti generalu Galgozy-ju, se je v četrtek 5. marca z vsemi glasovi proti 15 odklonil. Toda mokračji so zabranili, da se ni mogla pričeti proračunska razprava. Sodi se pa, da se bo vendar pričela v četrtek 10. marca.

Slovani v Primorju.

Slovenski list, izhajajoč v Trstu »Edinost«, je prinesel novico, da sta avstrijska in laška vlada sklenili t a j n o pogodbo, vsled

katere se je zavezala avstrijska vlada, da ne bo podpirala avstrijskih Slovanov, ker bi to bilo na škodo primorskim Lahom. Celemu svetu je znano, da avstrijski Lahi škilijo v Italijo. Razširjena je po vsem Primorskem laška družba: »iridenta« po imenu, katera pripravlja avstrijske Lahe na priklop k laškemu kraljestvu. Poslanca Bianchini (Hrvat iz Dalmacije) in Spinčić (Hrvat iz Istre), sta vprašala ministerskega predsednika dr. Körberja, ali je res Avstrija sklenila z Laško zgoraj omenjeno pogodbo? Dr. Körber je kmalu odgovoril in odločno tajil tako pogodbo. Nato je predlagal Bianchini, naj se začne obravnava o odgovoru ministra dr. Körberja. Poslanska zbornica pa je odklonila ta predlog. Zdaj zakliče Spinčić: »Dobro; bomo pa vložili nujni predlog.« Ministerski predsednik se je zbal nujnega predloga ter poklical k sebi imenovana poslanca Bianchinija in Spinčića in njima prigovarjal, naj odnehata od svojega nujnega predloga, ker bi stem zabranila, da se proračunska obravnava ne bi mogla še tako kmalu pričeti. Obljubil njima je, da hoče priskrbeti, da prideta pri prvem čitanju državnega proračuna k besedi, kjer lahko potožita svoje težnje. Vdala sta se Körberju; nujni predlog je izostal. Pokazala se je zopet pri tej priložnosti slovanska prijenljivost.

Sprememba opravnega reda v poslanski zbornici.

Odsek, ki se peča s premembo opravnega reda, je izvolil pododsek, kateri naj nasvetuje, kako se ima opravljeni red spremeniti. Zvedelo se je, da predlaga pododsek sledeče spremembe: 1. Dozdaj so bili odseki poslanske zbornice sklepni, če je bila navzoča nadpolovica članov. Od zdaj za naprej bi pa k sklepčnosti zadostovala ena tretjina odsekovih članov. Do zdaj se je prav mnogokrat prigodilo, da odseki niso bili sklepni, ker ni došla niti polovica članov k seji. 2. Prvo čitanje vladnih predlogov in sklepov gospodske zbornice se vrši samo takrat, če to sklene poslanska zbornica po dvetretjinski večini glasov. Če pri samostalnih predlogih isto zahteva predlagatelj, tudi izostane prvo čitanje. 3. Pri nujnih predlogih sme govoriti samo predlagatelj. Če potem dvetretjinska večina glasov odloči za nujnost, se vrši nadaljna obravnava. 4. Glasovanje po imenih odpade v mnogih slučajih. 5. Če zahteva 50 poslancev, se morajo interpelacije tekom seje prečitati. 6. Tisti, na katerega je obrnjena interpelacija, mora na njo odgovoriti v šestih tednih, ali pa povedati vzrok, zakaj tega ne stori. Do zdaj se je smelo zahtevati, da se je začel razgovor o odgovoru na interpelacijo,

to bo odpadlo v prihodnje. Zbornica sklene samo, se-li vzame odgovor na znanje ali ne.

Slatina in Šmarje.

Poljedelski minister baron Giovanelli je odgovoril na interpelacijo poslanca Ploja in tovarišev o posojilih za vinograde, vničene po trtni uši, sledeče:

V seji visoke zbornice dne 9. aprila 1902 so interpelirali gg. poslanci dr. Ploj in tovariši, zakaj se niso takoj izplačala brezobrestna državna in deželna posojila in se izvršile druge od mene odrejene pomoči v okrajih Slatina in Šmarje. Dovoljujem si na to sledeče odgovoriti: Že v poletju l. 1901, torej pred interpelacijo, sem dovolil predlog, katerega je stavilo namestništvo v Gradcu v sporazumljenju z dežel. odborom, da se takoj po vložitvi prošnje izplačajo dotične podpore, ker priznavam, kako velik pomen ima nagla od pomoč s takojšnjim izplačanjem posojil za vinograde, vničene po trtni uši.

Od l. 1902 se je določil še zgodnejši obrok za vlaganje vsakoletnih prošelj, kakor tudi za posvetovanje pri namestništvu in dežel. odboru ter za vlaganje istih na poljedelsko ministrstvo. Nadalje se naj vinariskim inštruktorjem naroči, v prihodnje ubožnim posestnikom prošnje izdelovati; tudi se je določilo, da se v prihodnjih zemljiščih z ozirom na sposobnost za vsajanje vinske trte pregleda po nadzornikih in sicer pred dovoljenjem posojila, torej med proučevanjem prošnje.

Pri tej priložnosti se tudi lahko pregleda že pričeto rigolanje ali novo nasajanje ter se nadaljno nadzorovanje zemljišč lahko opusti, ker imajo nadzorniki itak mnogo opravila. Sicer se boče tudi za naprej z ozirom na varstvo upnika, namreč države in dežele, šele tedaj prva polovica posojila izplačala, ko se isto vknjiži. — Medtem ko je bilo dozdaj izplačevanje prve polovice posojila odvisno od tega, da je nadzornik izgotovil prej certifikat, na podlagi katerega je potrdil, da se je z lastnimi očmi prepričal o spojitelnosti pogojev za izplačanje posojilnega deleža, namreč, da se je na zemljišču rigolilo ali deloma posadilo — ima nov način to prednost pred prejšnjim, da se izplača prva polovica posojila takoj po dovoljenju istega, ker se je odločilno pregledovanje zemljišča že vršilo med proučevanjem prošnje ter zopetno ni potrebno.

Ravno izgotovljenje certifikatov, ki je še bilo v l. 1901 v navadi, je krivo, da se je l. 1901 izplačevanje posojil nekaterim posestnikom vinogradov v okrajih Slatina in Šmarje tako zavleklo in kar ne samo gg. interpelantje, ampak tudi jaz obžalujem. Tamošnji nadzornik, vinorejski inštruktor Kušec, je zbolel, predno je pregledal dotične vinograde ter mogel izgotoviti certifikate. Ker pa ni svoje obolelosti naznanil, niso mogli odločilni činitelji takoj drugega nadzornika s preiskovanjem ter izgotovljenjem certifikatov pooblastiti. Na ta način se je moglo to šele v februarju l. 1902 zgoditi ter so došli dotični certifikati šele 21. marca oziroma 4. aprila 1902 na okrajna glavarstva v Celju in Ptuj.

Na podlagi teh mojih izvajanj je pričakovati, da se boče v prihodnje popolnoma ugodilo željam gospodov interpelantov.

Dopisi.

Maribor. (Papeževa slavnost v bogoslovju.) Krasen večer so nam priredili v nedeljo gospodje bogoslovci. Lahko rečemo, da že dolgo nismo pri kaki veselici

Priprave za pogreb.

Vsi skupaj smo odprli železno blegajno, da smo iz nje vzdignili pokojnikovo oporoko. Ker v njej ni bilo posebnih naročil zastran pogreba, smo določili, da se v okrašen leseni krsti pokoplje truplo na domačem pokopališču, poleg velikega križa, kjer že več č. gg. duhovnikov počiva.

Čas pogreba se je nastavljal na petek, dne 20. febr. ob pol 10. uri predpoldne. Medtem se je položilo truplo v župnijski pisarni, tik smrtne sobe, »na pravdo« ali na mrtvaški oder.

Ko je bil stari cerkvenik obzvonil dan, zapel je turobno veliki zvon, ki je nesel žalostno naznanilo po široki župniji ljutomerski, da so toliko ljubljani in globoko omilovani gospod dekan Skuhala preminoli. Ob 5. uri pa je pisec teh vrstic pristopil k velikemu altarju osirotele župnijske cerkve in je prvi opravil nekrvavo daritev nove zaveze za dušni mir svojega dragega prijatelja.

Od vseh stranij so ljudje vrelj trumoma v župnišče, pokojnega gospoda dekana škropit in »križat« — pa molit za njih dušni mir in pokoj. Pretresljiv jok se je razlegal ves dragi dan. Gospod vodja c. kr. okraj. glavarstva, pl. Rainer, ki je za časa bolezni po trikrat na dan poslal prašat po stanju gospoda dekana, bil je prvi, ki je pismeno naznanil svoje globoko sožalje radi smrti njegove.

njim prihajali. Tudi med svoje župljane so radi hodili in se z njimi veselili pri njihovih poštenih veseljih. Še v četrtek, dne 12. febr. so bili na poštenu kmečki gostiji, ne da bi bili tam jedli in pili, samó le, da so svoje predrage jim svate počastili in razveselili.

V soboto, dne 14. febr. jih je bolezen hujše napadla; a ker so je bili navajeni, niso mnogo nanjo porajali. V nedeljo je postala pa tako huda, da niso več mogli v cerkev iti. V ponedeljek jim je bilo malo odleglo, a v torek napovedovala se je že nemila smrt. Domači zdravnik, gosp. dr. Chloupek, pokliče prvega, pokliče drugega gospoda tovariša. Vsi so spoznali stanje kot jako opasno, a upali so, da krepka narava premaga še te napade, kakor jih je že toliko odbila. Umni zdravniki so poskusili vse, kar so vedeli in znali; vse je ostalo brez uspeha. Zato jim nismo dalje pridržavali sv. zakramentov za umirajoče. Pred vsprejemom sv. popotnice so še na glas molili za svojim zvestim prijateljem pripravljalne molitve in so razločno povedali, da nimajo nobenega sovraštva do nikogar in bi vsakega radi prosili za odpuščanje, če bi vedeli, da so koga kedaj razžalili. Šele na to, ko so presladko ime: Jezus izgovorili, so prejeli sv. papežev blagoslov za sv. odpustke v zadnji uri. Vse to se je vršilo v torek večer vpricho treh častitih mašnikov, blizu vseh

njihovih poslov in več prebivalcev trga Ljutomerskega. Na to so do polnoči prav mirno spali. Če jih je kdo kaj vprašal — kar se je moralo glasno zgoditi, ker kri, ki jim je silila v možgane, jim je bila večinoma vzela posluš — so le s kratkimi besedami odgovorili, pa takoj zopet zaspali. Na vprašanje, če jih kaj boli, odgovarjali so vedno: nič!

Smrt gospoda dekana.

Tako je napočila sreda, dne 18. februar. Moči so gospodu dekanu očividno ginile. Blagi g. dr. Chloupek se enkrat brizgne življenskega toka (eterje) oslabelemu srcu na pomoč, a bilo je vse zaman. Začel se je smrtni boj (agonia). Zbrali smo se vsi prebivalci obširnega župnišča okoli smrtne postelje in smo opravljali cerkvene in zasebne molitve za umirajočega. Še enkrat odprejo gospod dekan že dolgo zatisnjene oči — pogledajo mrtvaško svečo in nas okoli stoječe in klečeče, oči zopet mirno zatisnejo in zaspijo v Gospodu.

Grozen jok se je oglasil po vsej hiši, ko je gospod zdravnik naznanil, da je blago srce nehalo za ta svet biti. Opravile so se iz obrednika prve molitve za rajnega gospoda dekana, potem pa smo stopili v posvet zastran dostojnega njihovega pogreba.

s takim zanimanjem sledili vsaki točki, kakor v nedeljo zvečer. Ta večer so pokazali bogoslovci, da ljubijo znanost in umetnost. Da bi dejanski pokazali, kako ljubijo sv. Očeta, priredili so za njihov zvanredni jubilej slavnost, na katero so lahko ponosni in katera nam ostane vsem v dolgoletnem, prijetnem spominu.

Slavnostna dvorana je bila z venci kar prepletena, skoro smo pozabili, da smo še v zimi, toliko je bilo tu cvetja in zelenja. Visoko nad odrom smo čitali v žarečih črkah: »Sprejmi čestitke vernikov, Leon XIII., petkrat pet let papež!«

Slavnost so počastili s svojo navzočnostjo premil. knez in škof, vsi preč. kanoniki ter mnogo duhovščine iz mesta in okolice. Na vsopredju so bile štiri pevske točke in trije govori. V prvi pesmi smo občudovali prekrasen tenor-solo. Mlademu pevcu čestitamo! Njegov glas je kakor glas slavčka. Izvanredna čistost glasu se družijo z mehko milobo. Druga pevska točka je bila pa nekaj velikanskega: 90. psalm, uglasben za moški zbor s spremljanjem klavirja in harmonija. Kako veličastni akordi, kako umetna kompozicija! Kako se človeku topi srce, ko poslušata veličasten spev, v katerem se blagruje tisti, ki biva pod varstvom Najvišjega. Moški zbor je imel sila težko nalogo, a izvršil jo je častno. Ravno tako nas je navdušila tretja pesem: »Tu es Petrus« in četrta: »Himna Leonu«. Ko bi se šlo za prvenstvo, ne vem, kateri bi prisodili prvo mesto!

In kaj še le govori! To so vam bili navdušeni govorniki, da ne dobite kmalu takih. Prvi je imel latinski govor, govoril pa je gladko, s povdankom in s popolnoma naravnimi kretnjami, kakor bi bil rojen Latinec. Slavil je Leona kot gojitelja in ljubitelja znanosti in umetnosti, saj je že kot 12leten deček zlagal ode v Horacijevem slogu. Drugi govornik je proslavljal Leona kot socialnega papeža. Kako vnet je Leon za odpravo socialnega zla, to razvidimo najbolj iz njegovih okrožnic; radi teh je zaslovel celo pri nasprotnikih. Tretji govornik pa nam je pripovedoval z navdušenimi besedami, kako veliko je Leonu na tem, da zavladati pravi krščanski duh po šolah, posebno na visokih šolah. Kajti čegar je mladina, tega je prihodnost.

Slišali smo marsikaj novega, mnogo zanimivega, vse to pa kaže, da so se gospodje bogoslovci na veselico dobro pripravili in da so najlepše izbrali in nam podali kot prijetno duhteč sopek.

Vsa čast pa gre tudi gospodoma Fr. Spindlerju in R. Wagnerju, ker sta tako spretno spremljala pevce na harmoniju, ozir. na klavirju, ter gospodoma A. Kocbeku in I. Markošeku, ki sta kot izvežbana pevca pevski zbor pomnožila.

Po dokončanem vsopredju so prem. knez in škof izrazili veselje in zadovoljnost nad dobro vspelo veselico. Izrekli so celo željo, naj bi se vsa ta veselica popisala in izdala v posebni knjižici. Kajti ta veselica bo zmiraj zavzemala častno mesto v zgodovini mari-

Ravno to je storil g. Robič, ravnatelj Franc-Jozefove šole in še drugi. Mnogi so prihajali v župnišče, da so osebno razodeli svoje globoko sočutje. Črne zastave so plapolale ne le raz župnišče in zvonik, ampak še z drugih hiš.

V četrtek so se »čitalniški« pevci vadili v petju, razna slav. društva so pa delala priprav za tužno svečanost. Tudi se je priredil mrtvaški voz, da se na njem prepeljuje drugi dan telesni ostanki pokojnega gospoda dekana od cerkve proč na domače grobišče. Vrla cerkvena ključarja Rajh in Slavič sta pa odbrala štiri enake, temne konje, ki bodo, čuvani od štirih ognjegasev, vlekli mrtvaški voz v pretužnem sprevodu. Smrtna tišina je počivala nad trgov Ljutomerskim. Le zvonov milo petje je nosilo glas še prek meje zapuščene župnije in je tako sočutne sosede vabilo za v petek v Ljutomer na pogreb.

(Konec sledi.)

borskega bogoslovja, saj priča o delavnosti in idealnem navdušenju za vse lepo in dobro, to pa je ob enem najlepša čestitka za sv. Očeta. Nadalje so premilost. knez spodbujali bogoslovce, naj posnemajo Leona XIII. kot vzor-bogoslovca. In v dokaz svoje brezmejne naklonjenosti so podali vsem navzočim višjepastirski blagoslov.

Z blagoslovom se je končala ta jubilejna slavnost, katera zavzema — po besedah prevzvišenega nadpastirja — drugo mesto med vsemi slavnostmi, ki so se letos priredile v naši škofiji na čast Leonu XIII. Na prvem mestu pa ostane prekrasna slavnost v mariborski stolnici dne 3. marca.

To je bil torej dan veselja za bogoslovce, bil pa je tudi dan veselja za vse goste.

Iz Dramelj pri Celju. (Raznoterosti.) Kdor zahteva, prejme, če tudi ne hitro, vendar enkrat. Tako se je tudi nam Dramelčanom zgodilo, ko smo že več let zahtevali in moledevali za dvojezični poštni pečat. Kaj lepo se vidi zraven Trennenberg tudi domače Dramlje. No, če tukaj ni sploh nobenega Nemca, čemu bi bil še poštni pečat nemški? Hvala vsem tistim, ki so kaj storili za ta važen napredek naše občine! Kakor je razvidno, Dramlje napredujejo v vseh rečeh. Letos se bo tudi zidala nova šola 4 razrednica, se že pridno vozi gradivo skupaj od vseh strani, samo eno nas straši, da se bo v sredi dela moralo prenehati. Zakaj, bo kdo vprašal? Zato, ker je naša cesta od državne ceste do poštnega urada tako slaba, da bo enkrat voz s konji vred v blatu obtičal. Potem se bo pa moralo v vsem nehati! Za to smo že tudi na merodajnih krajih prosili, naj se ta kosček ceste prevzame v okrajno cesto. Obljubilo se je, in je neki že tudi sprejeto, a ne izvede se nič! Kje vendar tiči pravi vzrok? —

Marijina družba, ki je imela skrajno veliko sovražnikov, sedaj prav lepo vspeva; čez 200 deklet in 80 mladeničev je vpisanih; to je že veliko za našo ne veliko župnijo. Letošnji predpust je iz Marijine družbe stopilo v zakonski stan 5 deklet, katere so večinoma vse družbenice spremile k poroki, in prav ginljivo vzele slovo od svojih sosester! Ko je pust vzel slovo z vsemi svojimi veselnicami in burkami ter nastopil resni postni čas, doletela je nova žalost naše Marijine otroke. Dne 28. svečana je umrla iz Marijine družbe pridna deklica, Franca Smedej iz Dramelj, stara 17 let. Tukaj so zopet pokazali Marijini otroci svojo ljubezen do svoje sestre. V obilnem številu so se zbrali, da ji skažejo zadnjo čast in jo spremijo k pogrebu. Pogreb so vodili naš č. g. kaplan Anton Novak in služili peto črno sv. mašo, med katero so naši pevci pokazali svojo veliko spretnost in marljivost. Po maši se je pomikal sprevod na pokopališče, nosile so krsto ovenčane družnice, a tudi nad 30 drugih deklet je bilo v belo oblečenih. Drugega ljudstva je bilo pa brez števila; govorilo se je, da lepšega pogreba še ni videlo Dramlje!

Iz Polzele v Savinjski dolini. Pred kakim tednom smo imeli pri nas občinske volitve. Mirno in brez hrupa, kakor se spodobi možem, volili smo z malo spremembo doseđanji občinski odbor, ki si je stekel za občino toliko zaslug, volili smo tudi doseđanega vrlega in mnogozaslužnega župana g. Julija Žigana. Mirno in brez hrupa smo jih volili po svojem prepričanju. Toda kakor povsodi, tako se nahajajo tudi na Polzeli ljudje, katerim je prepir vsakdanji kruh, in ki delajo nalašč zdražbo, da lahko potem v kalnem ribarju. In jeden — najhujši — teh ljudi, je čutil potrebo, napisati za ljubljanski dnevnik lažnjivo poročilo, in je s tem razburil občino. Vedno se zgodi kako nespornozumljenje, če kak ljubljanski list, ki gleda le skozi naočnike kranjskega domačega prepira, slabo poučen o naših razmerah, priobčuje take dopise neznanih dopisnikov. In tako tudi zdaj. Kdor je čital poročilo v »Slov. Narodu«, mislil si bo gotovo, da so zdaj na krmilu najhujši liberalci in socialni demokratje. In

vendar temu ni tako. V občinskem odboru sede sami vrli, zaslužni, za svoj narod vneti možje, katerim niti od daleč ni mari, da bi presajali prepir na naša tla. Polzelani smo zvesti, verni Slovenci in hočemo, da je tak tudi nas občinski zastop. In ravno izvoljeni zastop nam je porok, da ostane naša občina to, kar je, verna in narodna, udana staremu geslu: Vse za vero, dom, cesarja!

Res se skoro ne spleča, odgovarjati še več, a to smo morali povedati, da ne bodo drugod mislili slabo o nas. »Narodovemu« dopisniku pa, ki ga dobro poznamo, povemo, naj nas pusti v miru. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na sonce. Saj se razumemo! Seveda, njemu, očitnemu nemškutarju, se dobro zdi, če more vsejati med Slovenci prepir, toda če ne misli odnehati s svojim hujskanjem, vstal bo med našim ljudstvom tak vihar, da bo odnesel njega in njegovo ponemčevalnico z vsemi duhovi vred daleč od nas med njegove nemške bratce. In jokal se gotovo ne bo nikdo za njim. Volivec.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo priredi svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 15. sušca 1903 ob 3. uri popoldne v dvorani »Narodnega doma« v Mariboru. Na dnevnem redu je: 1. poročilo državnega poslanca o političnem položaju, 2. poročilo o slovenskem vseučiliškem vprašanju, 3. poročilo odborovo, 4. volitev novega odbora, 5. slučajni predlogi in nasveti. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Prestavljen je v Maribor iz Černovic poštni oficijal g. Oskar Uršič.

Vojaške vesti. Druga baterija tretjega topničarskega polka v Gradcu je na potu v Krško k strelnim vajam.

Poroka. Gospica Micika Šlanderjeva, hčerka zdravnika g. dr. Ivana Šlanderja v Gornjemgradu, se je poročila z žandarmerskim stražmojstrom g. Matijem Filipičem v Laškem trgu.

Mariborske novice. V soboto dne 7. t. m. je bil v mariborskem Narodnem domu koncert Rusinje Nadine Slavjanske. Koncertna dvorana je bila polna slovenskega občinstva, ki je prišlo poslušat ruske pesmi in sviranja na balalajke (godbeno orodje, slično našim tamburicam). — Maribor dobi topničarstvo. Novo ustanovljena 3. divizija topničarjev s havbicami pride v Maribor. — Dne 7. in 8. aprila se vrši nabor za mesto Maribor. — Hlapec grajščine v Račah Valentin Turk je naznanjen zavoljo mučenja živine, ker je dne 7. t. m. v Tržaški ulici neusmiljeno tepel kravo. — 16letni Martin Vauhnik iz Spod. Polskave je bil obsojen pri tukajšnji sodniji zavoljo tatvine na 8 mesecev težke ječe. — Zavoljo poneverjenja so pa zaprli 38 letnega Franca Reisman od Sv. Kunigunde pri Mariboru. — Tukajšnji gostilničar »pri grozdu«, g. Špacek, ki je bil l. 1866. v bitki pri Nahodu ranjen od krogelje, katera je tudi v vratu obtičala, ne da bi jo bili mogli odpraviti, je začutil pred nekaj dnevi v tilniku bolečine. Zdravnik ga je operiral ter našel krogeljo, katera je bila 36 let v njegovem vratu. Če je le res?

Mariborske porotne obravnave. V pondeljek 9. t. m. je obsodilo porotno sodišče Marijo Misja iz Žihlave pri Sv. Duhu na Stari gori zavoljo umora lastnega otroka na tri leta težke ječe, poostrene s postom vsak mesec. — V torek, 10. t. m. se je zavoljo detomora zagovarjala 20 letna Franč. Krajnc iz Drakovc. Ker je zanikala, da bi bila otroka nalašč zadržala, obsodili so jo samo zavoljo zanemarjenja dolžne skrbi na eno leto težke ječe. — Isti dan je obsodilo porotno sodišče 25 letnega Janeza Šegula iz Dornove zaradi

prestopka zoper varnost življenja na dva meseca zapora. Udaril je namreč 18. oktob. l. l. Matijo Golob s palico tako močno čez obraz, da je na enem očesu oslepel ter je tudi vid drugega oslabil. — Dne 11. marca je bil obsojen Ignac Pafko iz Rogoznice pri Ptuj, zaradi umora Barbare Kolarič, k smrti na vislicah.

Podučni tečaj za učitelje na vinarški šoli. Od 2. do 14. marca so se udeležili tega tečaja sledeči gg.: 1. Konrad Mejovšek, nadučitelj v Reki; 2. Avgust Požegar, nadučitelj v Stranski vasi; 3. Franc Pirkmaier, nadučitelj v Framu; 4. Franc Jamšek, učitelj v Selnici; 5. Jožef Klemenčič, učitelj pri Sv. Antonu v Slov. gor.; 6. Henrik Šumer, učitelj pri Sv. Štefanu; 7. Jožef Mešiček, nadučitelj v Sevnici ob Savi; 8. Martin Vodenik, učitelj v Brežicah; 9. Anton Šumljak, nadučitelj v Gotovljah; 10. Ivan Stukelj, nadučitelj v Frankolovem; 11. Ivan Kramer, učitelj na Vranskem; 12. Ivan Geratič, nadučitelj pri Sv. Štefanu v Rožni dolini; 13. J. Polanec, nadučitelj na Črešnovecu; 14. J. Kniely, učitelj v Lučanah; 15. Friderik Kohl, učitelj v Brnu; 16. Alojzij Trobej, nadučitelj v Št. Ilju; 17. Martin Sotošek, nadučitelj v Žetalah; 18. Anton Kosi, učitelj v Središču; 19. Peter Kavčič, nadučitelj pri Novi cerkvi; 20. Ivan Žunkovič, nadučitelj pri Sv. Marjeti.

Umrl je v noči od 7. na 8. t. mes. v Ljutomeru trgovec in hišni posestnik Ignac Rabenstein.

Ptujske novice. Prejšnji teden sta se skregala v gostilni Wratschko neki Ivan Lakner iz Schönberga pri Wildonu in častniški sluga Kraml zavoljo neke deklice. Pri tem je Lakner zabodel dvakrat z nožem slugo v glavo, da se je zgrudil na tla. Težko ranjeni je hotel potem na vseh štirih uiti svojem nasprotniku. Ta pa se je ves divji vsedel na njega ter mu zadal tri rane v hrbet. Laknerja so zaprli, Kramla pa prepeljali v bolnišnico, kjer dvomijo zdravniki, da bi še okrevale. — Piše se nam: Blagovolite sprejeti v prihodnjo številko sledeče vrstice: »V zadnji številki »Slov. Gospod.« z dne 5. t. m. je bil nek dopis iz Ptuj, v katerem se g. dopisnik izpodtika nad tem, da se načelnik okr. zastopa ni vdeležil slavnostne sv. maše dne 3. t. m. povodom papeževega jubileja. Menda g. dopisniku ni znano, da je v Ptuj le zaradi nujnega opravila. Radi takega pa se tudi dne 3. t. m. ni mogel udeležiti slavnostne svete maše v proštiji cerkvi. Vdeležuje pa se pri Sv. Urbanu ne samo posebnih cerkvenih svečanosti, ampak tudi vsako nedeljo sv. maše, če mu tega ne zabranjuje njegovi premnogi posli. Nikakor tedaj ni postal luteran, kakor gosp. dopisnik sklepa. Sicer pa je okr. odbor pri vseh cerkvenih svečanostih v proštiji cerkvi zastopan po načelnika namestniku, kateri se je tudi dne 3. t. mes. vdeležil slavnostne svete maše. Grožnja z bodočimi volitvami v okraj zastop pa gotovo ni bila umestna, in če bi g. dopisnik pomislil le malo na nevarnost, v kateri se nahaja narodna stvar v ptujskem okraju, bi jo gotovo opustil. Sicer pa mesto okr. načelnika v Ptuj ni nikaka sinekura, ampak zahteva velike žrtve, in bo sedanji načelnik jako vesel, če se take žrtve od njega v prihodnjic ne bodo več zahtevale.« Spoštovanjem Zelenik.

Grozna nesreča. V soboto, 7. t. mes. jutraj se je pripetila v kamenolomu Rudol. Holcer v občini Činžat strašna nesreča, pri kateri sta ostala mrtva karnoseka Feliks Habit in Franc Grb. Prejšnji dan se ni užgal z dinamitom nabit rov, in ko so drugi dan zopet vrtali, se je naenkrat vnel ter povzročil smrt zgoraj imenovanih. Oba ponesrečenca sta neoženjena. Grb je bil star 40, Habit pa 26 let.

Ubegli kaznjene ujet. Kaznjence Fr. Odlasek, ki je pobegnil iz tukajšnje kaznilnice dne 24. m. mes., so vjeli pri ciganih blizu Novega mesta na Kranjskem. Branil se je tako dolgo, dokler ni bil smrtno nevarno ranjen.

Ogenj. Začetkom tega meseca je zgorela kočja Terezije Pulko v Strajni pri Ptuj. Posestnica ni bila zavarovana. — Minoli teden je zgorela streha mlina v Rani vesi, last minoritskega konvikta v Ptuj. — Gozd je zgorel 23. febr. v Št. Petru obč. Loka, last posestnika Karola Slane. Škode je okoli 1000 kron. — V Poljčanah je zgorela 8. t. mes. hiša Jan. Švager.

Iz Središča se nam piše: Tuk. okrožje konjerejskega društva za Štajersko priredi v nedeljo, dne 15. t. m. ob 3. uri pop. v gostilni Venigerholčevi v Središču zborovanje. Zavoljo zanimivega dnevnega reda se vabijo vsi konjereji iz Središča in okolice k temu zborovanju. — Ivan Kočvar, okrož. načel.

V Slovenski Bistrici se je ustrelil iz neznanega vzroka v pondeljek dne 2. t. m. g. Jožef Kač, oskrbnik Pongračevih posestev.

Slovensko pivo! Novo delniško društvo, ki je prevzelo in preuredilo Kukčevi pivovarni v Zalcu in Laškem trgu, je začelo svoje delo ter jame razpošiljati pivo.

Slovenski mladeniči nam iz ormoškega okraja poročajo, da jih je bilo pri naboru potrjenih 138. To je lepo število, ki kaže, koliko krvnega davka Slovenci plačujemo državi.

V Poljčanah so prijeli 24letno natakario Ano Mražar iz Loke pri Zid. mostu, ker je meseca septembra l. l. ukradla čevljarjevi ženi Franciški Zalaznik v Ljubljani zlato uro z verizico in zlat prstan.

Prijet goljuf. Blizu Kranja na Kranjskem so prijeli orožniki dne 2. t. m. nekega Jan. Topolovška iz Sladke gore na Štajerskem. Isti je ponaredil pečat dežel. predsedstva kranjskega, si spisal potrdilo, da je pogorel in pritisnil pečat na potrdilo. S tem je po deželi beračil in goljufal ljudi. Tudi v Ljubljani je mnogo prigoljufal.

Zasačen tat. V občini Pokošje je zasačil posestnik Štefan Novak svojega sosedo Štefana Goričan, ko mu je isti kradel v kleti vino. Zaprli so tudi njegovo ženo, ki je baje znala za tatvino.

Ponesrečila sta se 4. t. m. Jož Poterč in Franc Murko v Ločkem vrhu, okraj Ptuj, pri streljanju neke skale, ker se jima je smodnik prehitro užgal. Obadva sta težko ranjena.

Samomor. Kočar Sebastijan Jezernik v Arclinu se je v bližnjem gozdu na nekem drevesu obesil. Vzrok samomora ni znan, ker je Jezernik živel v dobrih razmerah in ni bil oženjen. Star je bil 70 let.

Celjske novice. — Na občnem zboru obrtnega društva v Celju se je sklenilo, da se ustanovi kreditna zadruga za slovenske obrtnike. Obrtniki so se pritoževali, da mnogi Slovenci se vedno ne poznajo dolžnosti do slovenskih obrtnikov, da bi si pri njih naročevali delo. Slovenci, podpirajmo svoje ljudi! — Pri celjski nemški »šparkasi« dobi vsaka stranka za nameček eno številko »Štajerca«. Tedaj nemška šparkasa oddaja slovenskega (?) »Štajerca«. Kmetje, iz tega zopet lahko razvidite, od kod veje »Štajerčev« veter. — V Celju je umrl upokojeni stotnik Rudolf Kuhn. — V nedeljo 15. marca t. l. uprizori celjsko pevsko društvo Finžgarjev narodni igrokaz s petjem: »Divji lovec«. Začetek je ob 7. uri zvečer. — 9. t. m. je umrl takajšnji trgovec Alojz Walland. Bil je velik nasprotnik Slovencev. — Ker izvanreden občen zbor zadruga »Lastni dom« dne 7. t. m. ni bil sklepčen, vrši se isti 14. t. m. ob 6. uri zvečer v sejni dvorani. —

Hudič gre po njega! Dne 5. t. m. je začel pri Gornjemgradu padati balon, odposlan od c. k. zrakoplovskega zavoda na Dunaju. Bočani so ga potegnili na tla. Ob tej priliki se je prigodila smešna dogodba. Neki kmet je stal pred hišo. Mož se prestraši in zbeži v hišo. Zaklene vsa vrata in s strahom pričakuje, kaj bode. Misli je, da gre hudič po njega. Ko so drugi ljudje balon privlekli do njegove hiše in ga klicali, naj gre ubitega hudiča gledat, prilezel je počasi iz hiše. Seveda se je sedaj nekoliko sramoval svoje nevednosti.

Občinske volitve v Vojniku dne 5. t. m. so izpadle ugodno za Nemce. Nemci iz drugih krajev so si nakupili v Vojniku posestnico, da so postali tako volilci v občini. Davka plačujejo nekateri teh volilcev samo dva vinarja. Le na ta način so Nemci zmagali. Slovenci se bodo pritožili proti takemu postopanju!

Občinski zastop v Podsredi. Pri volitvi starešinstva trške občine Podsreda je bil izvoljen gosp. Gustav Presker zopet županom; za svetovalca pa sta izvoljena Tone Škerbec, posestnik in Franjo Šket, nadučitelj v Podsredi. Sami vrli narodni možje.

Iz Vuzenice se nam poroča, da se je ponesrečil hlapec Lorenc Urbanc. Peljal je z vozom težke hlode, ki so zdrknili na nekem mestu, kjer se cesta močno nagne, raz voz ter so ga zmečkali.

Vodrež v šmarskem okraju. Delavec kar mrgoli pri nas, posebno ob nedeljah, ko pridejo skupaj od različnih strani. Ogrov je čudo veliko tukaj, oni bodo odnesli od nas marsikatero krono, katero bi naši ljudje radi zaslužili, ali kaj, ko ima Oger pri Ogru prednost. Podjetnik tišči le Ogre naprej.

Zavoljo poverjenja in tatvine je bil obsojen v Ljubnem na Gor. Štajerskem nekdanji davčni praktikant Gabriel Majcen na 18 mesecev težke ječe ter se bode postavil po dovršeni kazni pod policijsko nadzorstvo.

Velenjska železnica se ne podržavi. Deželni odbor štajerski je za sedaj odklonil ponudbo vlade, da se podržavi velenjska železnica, in je utemljeval odklonitev z mnenjem, da bi trpela dežela, ako bi se železnica podržavila. Pogajanja se bodo še nadaljevala.

Iz Sromelj pri Brežicah se nam piše: Veliko vina in sicer skoro vse lanski pridelek je še v občini Sromlje pri Brežicah dobiti lahko po 8 kr. liter in še nižje. Pač zaman daje vlada vinogradnikom podporo brezobrestnega posojila, dokler ne zapre pota italijanskemu vinu. Šele potem bi se naše vino lažje prodajalo.

Okrajni odbor v Sevnici. Sevniski okrajni odbor je izvolil dosedanjšega predsednika g. Mihaela Starkla, posestnika in župana v Sevnici, zopet predsednikom in bivšega podpredsed. g. Fr. Simoniča, gostilničarja v Sevnici, podpredsednikom.

Braslovška požarna bramba dobi novo brizgalno, ki se bode v nedeljo, dne 15. marca blagoslovila.

Na Polzeli je začel upokojeni učitelj Kunstič podučevati v posebnem kurzu nemščino. Ali se morda bliža šulvereinska šola?

Cerkvene stvari.

V romarski cerkvi Matere Božje v Puščavi nad Mariborom se bode v proslavo papeževega jubileja od 12.—15. marca t. l. obhajala tridnevna pod vodstvom čč. gg. misijonarjev iz Maribora.

V Braslovčah se bo obhajal misijon od 21.—29. marca. Vodili ga bodo čč. gg. misijonarji iz Celja.

Videm na Savi. Na predvečer papeževe slavnosti se je našgal vrh »Libne« pri Vidmu velik kres. — Sv. misijon se obhaja te dni na Vidmu. Vodijo ga čč. gg. misijonarji iz družbe Jezusove: Verhovec, Žužek in Kunstelj.

Društvena poročila.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Franc Bohak, stolni kaplan 10 K; Posojilnica v Št. Ilju 10 K; A. Šlamberger, c. kr. notar v Kranju namesto venca na grob svojega nepozabnega dobrotnika Ivana Skuhala, nekdanjega dekana v Ljutomeru, 10 K; Jakob Kavčič, namesto venca na grob svojega nepozabnega dobrotnika Ivana Skuhala, 10 K; dr. Jernej Glančnik 200 K; Leopold Vozlič, kaplan 5 K; sestra č. g. župnika Hirti 5 vreč krompirja in edno vrečo repe. Bog plati vsem prijateljem učeče mladine!

Kat. izobraž. društvu v Studencih

je darovala družba Sv. Mohorja v Celovcu 41 lepih knjig ter Ciril in Metodova družba v Ljubljani okoli 20 knjig, za kar se gori imenovano društvo najpriskrnejše zahvaljuje. Društvo klub hudim zapreкам vrlo napreduje!

Kmečko bralno društvo za Lembah in okolico ima svoje glavno zborovanje v nedeljo 15. sušca 1903 ob pol 4. uri popoldne v gostilni g. Nace Rotnerja na Laznici s sledečim vspešnim: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo knjižničarja. 3. Poročilo blagajnika. 4. Govor g. župnika A. Kocuvana. Udje in podpiratelji se prijazno vabijo, se v prav mnogem številu udeležiti zborovanja.

Poučno predavanje. Na prošnjo bralnega društva pri Sv. Marku niže Ptuja bode predaval v nedeljo, dne 15. t. m. po večernicah v šoli potovalni učitelj gosp. Ivan Bele. K prav obilni vdeležbi vabi odbor.

Bralno društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. je imelo dne 22. februarja letni občni zbor. Udov šteje 248, knjig 508, prebralo se je nad 2000 knjig; časnikov ima: 62 iztisov »Slov. Gospodarja«, 20 »Domoljuba«, 30 »Naš Doma«, 2 »Mira«, 2 »Slov. Lista«, 1 »Narodni Gospodar«, 1 »Danico«, 1 »Vinarski in vrtnarski list«, 1 »Slovenec«, 1 »Südst. Presse«. Odbor se je izvolil stari, a s starim nočemo ostati pri starem, temveč še bolj napredovati.

Sv. Ana na Krembergu. Dne 15. svečana je priredilo bralno društvo v čast sv. očetu Leonu XIII. jubilejno slavnost, in sicer takoj po večernicah. Slavnost je bila mnogoštevilno obiskana. Veselimo se, da se je pevski zbor združil, in imamo okoli 30 pevcev; hvala č. gospodu kapelanu in bl. gosp. organistu! Začetek je bil z milimi pesmicami. Potem so domači č. g. kapelan J. Panič orisali v poljudni besedi velikega našega papeža Leona XIII. Hvala jim! Micika Pošova je zatem deklamovala dolgo deklamacijo v čast papežu, in žela občno pohvalo. Pevski zbor je zaoril lepo pesem Leonu XIII. kot jubilanu. Igril: »Dr. Vsezna!« in »Kakor ti meni, tako jaz tebi« so se izborno izvršile. Doktor Vsezna (V. Z.) se je pokazal pravega mojstra, jednako tudi (V. H.) Zahvalo izrekamo č. gospodu kapelanu in organistu za veselje v petju; g. Jožku Krambergerju pa zato, da nam je dal svoje zasebne prostore, in ga prosimo, da nam še dovoljuje tudi v bodoče to dobroto! Bog in domovina! — j.

Galicija pri Celju. Dolgo se že nisem oglasil v Vašem cenj. listu. Gotovo ste že mislili, gospod urednik, da sem se v »Štajerca« zatelebal in morda postal celo njegov agent tam kje v deveti deželi, kjer so neki ljudje še tako neumni, da se jih lahko »nabarba«. Pa če to mislite, se jako motite. Jaz sem še vedno Vaš pristaš. Preteklo leto sem bil celo Vaš someščan. V Mariboru sem se namreč učil puško nositi; pa veste kaj še, hoditi sem se tudi učil. Pred kakimi dvajsetimi leti so me mati naučili, in zdaj še nihče rekel, da bi ne hodil prav. Pri vojakih pa nisem znal hoditi. Nič niso verjeli, če sem rekel, da že znam hoditi, da so me mati naučili. Hočeš nočeš, moral sem se na novo učiti. Učiti se je pa pri vojakih tudi bolj hudo kot doma; je pač druga navada. Pa ne bodite hudi, gospod urednik, da Vas nisem obiskal, ker sem že tako blizu Vas bil. Prav rad bibil stopil včasih k Vam, da bi se bila kaj pogovorila; pa saj veste, da pri vojakih e trdo za prosti čas. Še pisati Vam nisem utegnil. Zato sem pa zdaj zastavil pero, ko sem na dopustu doma in imam malo več časa. Vas že gotovo skrbi, kaj je z našim »bralnim društvom«. Mislite morda, da je letos zmrznilo, ker je bila tako strašna zima? Kaj še! saj imamo peč v čitalnici. Ali nekaj udov nam je pa le zmrznilo. Pa nič ne dé, saj so bili že prej mrzli. Drugi bodo pa bolj vneti za dobro stvar. Človeka veseli, če sliši, kako se ljudje zbirajo po vseh farah v izobraževalna društva. Vsako društvo se pa le tedaj povzdigne, če ima dosti podpornikov. Ravno v teh je pa naše društvo še siromašno, najboljši naš podpornik so vlč. gosp. župnik.

Vabim in prosim v imenu dobre stvari in naprave vse, kateri bi zamogli našemu društvu pomagati do krepkega stanja, naj ne drže križem rok in puste propasti naše društvo, kakor je propadla »podružnica sv. Cirila in Metoda«. Če si naše društvo enkrat toliko opomore, da priredi kakšno veselico, potem mu je obstanek zagotovljen. Samo eden pa tega storiti ne more. Prosjijo se tedaj vsi, kateri bi nam v tej stvari zamogli pomagati, da priskočijo društvu na pomoč, ne pa se rogati, če kdo stori korak, da bi se društvo povzdignilo. Med možmi in mladeniči je navdušenje za društvo, treba le malo spodbude in pomoči, pa se bode društvo krepko razvilo. Samo z obljubami si pa društvo ne more nič pomagati. Do Vas, dragi fantje in možje, se pa tudi obračam z resno besedo. Zakaj je naše društvo? Prvič: za izomiko. Ono je nadaljevalna šola. Človek, ki ni izomikan, se bode držal vedno starega kopita. Takemu se ne da nič dopovedati, kaj je boljše. Drži se svoje trme dostikrat na škodo sebi in drugim. S prebiranjem dobrih časnikov in knjig se pa človek nevede omika in izobrazi ter postane koristen človek. Nadalje izve človek iz dobrih knjig in časnikov marsikaj koristnega, kar lahko porabi sebi ali drugim v korist. V društvu se človek lahko pošteno razveseli. Tam je lepa priložnost za prijateljske razgovore. Varovati se je pa brezkoristnih šal in iger. Skrbimo torej, da bode rodilo naše društvo nam korist. Prava zabava bode nam uk. Tekoče leto bode mo skrbeli, če nas bode kdo podpiral, v društvu za pouk in pošteno zabavo. Imejmo skrb za naše društvo, da nas ne bodo mogli sosodje dražiti s primero »Galičani zaspani!« Pa še nekaj mi je na srcu. Tu pa tam se namreč prikrađe v našo faro ptujška »krastača«. Naročniki jo skrivajo, ker vedo, da ima pri nas dosti sovražnikov in morda se je celo sramujejo. S tem pa ravno pokažejo, kakšen je ta list, da se ga morajo pred poštenimi ljudmi sramovati. Pustite torej ta ničvreden list ter si za isti denar kot velja »Štajerc«, lahko naročite »Naš dom« in pristopite k »bralnemu društvu«, kjer je udnina le ena krona; pa boste imeli pošteno berilo, da se Vam je ne bo treba sramovati. Če bodo pa »Štajerčevi« pristaši ostali še trdovratni, Vas pa prosim, gospod urednik, da mi boste še odstopili v listu prostorček, da Vam bodem napisal kaj pikantnega za »Štajerčeve« ljubitelje. Saj peresa mi še ni rja pokončala in šale zbija tudi rad Tine Podgorski.

Iz drugih krajev.

† **Ladislav baron Rieger.** Iz Prage prihaja tužna vest, ki povije v žalost vse Slovanstvo. Na domu naroda češkega se vije črna zastava, ki naznanja slovanskemu svetu, da je preminol velik mož. V torek, malo minut po eni uri je umrl v Pragi Ladislav baron Rieger. Utrnila je blesteča zvezda — zrušil se hrast — orjak. Njega, ki je bil narodu češkemu v davnih dobah mladeniško ognjen prvobornik, ki je že v zorni mladosti trpel preganjanje radi svoje ljubezni do svojega naroda; njega, ki je bil pozneje, v dobi moške zrelosti, narodu moder voditelj; njega, ki je bil zadnje čase — vzlic vsem bridkostim, ki jih je doživel — patrijarh, ki je iz svoje neizcrpne zakladnice uma, domoljubnosti in praktičnih izkušenj, dajal narodu dobre nasvete — njega ni več med živimi. Nikdar pa se mu ni duša kazala v tli inpozantni veličini, kakor tedaj, ko je — padel in potem, neprestano do tistega hipa, ko je izdihnil dušo. Leta 1890. se je Rieger udeležil razprav o spravnih punktacijah na Dunaju. Narod je odklonil punktacije in križem češke zemlje je zavihral silen vihar, ki je strl staročeško stranko in žnjo — Riegra. Mož, čegar veljava v narodu je bila poprej skoro brezprimerna, moral je izpustiti krmilo iz rok. Moral bi biti iz kamena, ako bi ga to ne bilo bolelo. Ali Riegrova ljubezen do naroda je bila tolika, da je izključala vsako grenkobo, vsako trpkost; Rieger se je uklonil

pred voljo naroda in ostal moder svetovalec in povspeševalec onim, ki so ga vrgli. Take sijajne zmage ni možno izvojevati na bojnem polju — tako zmago nad človeško slabostjo morejo izvojevati le veliki duhovi in veliki značaji in največi rodoljubi! Mož s tako veljavo bi bil lahko mislil tudi nase. Rieger ni mislil — v njegovem srcu ni bilo prostora za tako misel, ker je bilo polno rodoljubne ljubezni. Da mu ni narod ob njegovi 70-letnici poklonil častnega darila, Rieger bi bil umrl malone kakor siromak. Večer življenja mu je bil oblit od lepe večerne zarje — vseobčega spoštovanja in vseobče ljubezni. Politični somišljeniki so oboževali v njem svojega velikega duha, politični nasprotniki so mu brezprigovorno pokladali tribut ljubezni, spoštovanja in hvaležnosti na orjaškem delu, ki je je izvršil Rieger za velikansko povzdigo naroda češkega — a tudi drugorodni nasprotniki niso mogli drugače, nego da so v spoštovanju klanjali tilnik pred Riegrum. Življenje Riegrovo je nerazdružno spojeno s preporenjanjem naroda češkega v minoleem stoletju do sedanje častne višine na vseh poljih delovanja in snovanja človeškega uma — a po zakonu naše kulturne vzajemnosti, po zakonu vzajemnosti interesov, je Rieger deloval tudi za nas, in zato smo danes narodu češkemu z vsem srcem ob strani v žalovanju na toliki izgubi! Slava, večna, neverljiva slava, spominu dr.-a Riegra!

Mati sv. očeta Leona XIII. Mati papeža Leona XIII., grofinja Ana Pecci, je umrla dne 5. avg. 1824 v starosti 51 let, 7 mesecev in 11 dni. V dobi 19 let se je poročila donna Ana Frančiška Buzzi Prospero iz Corija s papeževim polkovnikom grofom Dominikom Ludvikom Pecci dne 27. sept. 1791. ter se po poroki preselila iz rojstnega kraja v grad Peccijev v Carpineto. Bila je vskozki zglede krščanske matere in vrle skrbne gospodinje. Njena dobrotelost je bila znana daleč na okolu. Predvsem je skrbno materinsko pazila na malega Nino, sedanjega papeža. Ob njeni smrti je vzkliknil žalosti prevzet soprog grof Pecci: »Ho perduto la colonna della casa!« — hišni steber sem izgubil. Hvaležni sin Leon XIII. jej je v Rimu postavil krasen spomenik z obširnimi napisom.

V Monte Karlo, gospodsko mesto ob morju v kneževini Monako, Francosko, je zadnji dan februarja dospel neki naročnik »Slov. Gospodarja«, in ostane tam okoli tri tedne, doma je pa iz okolice ljutomerske. Dne 26. februarja je eno razglednico napisal še v Milanu na Italjanskem, a druga z dne 28. febr. nosi že poštni pečat »Monte Carlo«. Pošiljatev ima naslov slovenski, pristavljeno besedo »Austrija« so razumele seveda tudi pošte francoske in italjanske. Dopisnica piše: »Tukaj je sedaj narava v cvetji, kakor pri nas ob koncu majnika. Pozdrav!« — Z današnjo številko pa mi gospodu naročniku pošiljamo slovenski pozdrav v Monte Karlo.

Za ubogo šolsko mladino Ptujске okolice so darovali č. g. o. Lenart Vaupotič 10 K, č. g. o. Karl Belšak 20 K, Neimenovan 1 K, č. g. Janez Rožman 2 K, g. dr. Štuhec 1 K, g. R. Havelka 2 K, g. Lončarec 2 K, g. Lorber 1 K, g. Pinterič 1 K, č. g. Vinko Poljanec 1 K, F. M. 1 K, g. Paulinič 1 K, g. dr. Horvat 4 K, gospa Marija K. 10 K, g. N. Jurca 5 K, č. g. Anton Kolarič 10 K, g. Jožef Slavinec 1 K, g. dr. Brumen 3 K, g. Zelenik 5 K, B. 40 v, g. Skuhala 1 K, g. Pokorny 1 K, č. g. A. Podvinski 2 K, č. g. Fric Horvat 5 K, X Y 5 K, g. dr. Jožef Čuček 3 K, g. dr. Jurtéla 5 K, Muršecova družina 4 K, Ana Grandošek 2 K, č. g. M. Vaupotič 2 K, Neimenovan 6 K, č. g. D. Kralj 2 K, N. N. 40 v, č. g. Malajner 1 K, N. N. 40 v, č. g. o. Norbert 3 K, g. Knechtl 1 K, g. S. Petrovič 1 K, N. N. 2 K, g. Jožef Treff 10 K, Lah Urša 1 K, Potočnikova družina 1 K, Babičeva družina 2 K, občina Mestni vrh 10 K, g. Ivan Kaukler 2 K, g. Družovec 1 K, g. V. Kajnih 1 K, g. J. Kopic 3 K, g. D. Zupančič 3 K, gđ. M. Lukner 2 K, gospa V. Kaukler 2 K, gđ. A. Machnitsch 2 K, N. Farunič 40 v, Treza Dežak 1 K, č. g. A. Svet 10 K, g. B. Postružnik 2 K, Neža Vižar 1 K, g. Aplen 1 K, g. Zupanič 5 K, g. dr. Komljanec 5 K, č. g. M. Šket 10 K, N. Vela 60 v, Valič iz Spuhle 80 v, Treza Valič 20 v, N. N. 20 v, N. N. iz Krčovine 2 K, N. N. iz Podvinc 1 K, Simon Skaza 1 K, gospa M. Brencič 2 K, L. Golob 1 K, g. Fr. Pihler, župan 2 K, Občina Rogoznica 2 K, R. Vilčnik 40 v, čisti dobiček tombole 10:60 K, M. Kramberger 40 v, F. M. 3 K, X Y 10 K.

Za tombolo, prirejeno v prid šolski mladini, so darovali v dobitkih gg.: Riegelbauer, Peteršič, Fauland, Mauretter, gospa Sentjurc, Breg, Bezjak in Potočnik. — Obdarovanih je bilo 60 ubogih učencev oziroma učenk, v kojih imenu se najprisrčneje zahvaljuje vsem p. t. dobrotnikom ozir. dobrotnicam o. Peter Zirovnik, katehet.

Loterijske številke

Linc 7. marca: 85, 88, 23, 8, 89.
Trst 7. marca: 35, 48, 75, 81, 13

Društvena naznanila.
Dne 15. marca: »Slovenskega društva« občni zbor v dvorani Narodnega doma v Mariboru. Začetek ob 3. uri popoldne.
» » » »Celjskega pevsk. društva« gledal. predstava »Divji lovec« v dvorani Narodnega doma v Celju. Začetek ob 7. uri zvečer.
Dne 22. marca: »Prostovolj. gasilnega društva v Latkovi vasi« občni zbor v hiši št. 23. Začetek ob 4. uri popol.
» » » »Posojilnice v Oplotnici« občni zbor.
Dne 29. marca: »Kmetijske zadruga v Oplotnici« občni zbor v posojiln. sobi ob 3. uri pop.

Posojilnica v Slatini

reg. zadruga z neom. zavezo ima 134 1-1

redni letni občni zbor

na praznik sv. Jožefa, dne 19. marca t. l.
ob 3. uri popol. v farovžu pri Sv. Križu.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobrenje računa za l. 1902. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Volitev novega načelstva in nadzorstva. 5. Raznoterosti.

Načelstvo.

Sloven. posojilnica pri Sv. Benediktu v Slov. gor.

registr. zadruga z neom. zavezo ima svoj 137 1-1

redni občni zbor

v nedeljo, 22. marca t. l., ob 1/2 4. uri pop.
v sobi bralnega društva.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva o letnem računu. 3. Odobrenje letnega računa za l. 1902. 4. Razni predlogi — K obilni vdeležbi vabi

načelstvo.

Za spomlad in poletje

sem dobil veliko različnega blaga vsake vrste, katero oddajam po najnižji ceni.

V obilni obisk se najljudneje priporoča

Matija Stergar

trgovina z manufakturnim blagom
»pri zvezdi« 138 3-1
v Mariboru, Gosposka ulica št. 11.

Služba organista in cerkovnika

se razpisuje do 1. majnika t. l. pri župnijski in dekaniji cerkvi sv. Nikolaja v Žušmu. Oženjen cecilijanec ima prednost. — Priporoča se osebna predstava. 135 1-1

F. Kralj, dekan.

Zelo ugodna priložnost!

Dobro idoča gostilna in trgovina, zraven katere je tudi c. kr. poštni urad in oskrbovalno vsprejetišče, ob okrajni cesti v Ivanjih, se radi vstopa v državno službo z vsemi poslopi in njivami kakor tudi z za gostilno in trgovino potrebno opravo pod zelo ugodnimi pogoji prodaja. Vsa poslopja, pri katerih je tudi jako lepa lednica, so v teku zadnjih deset let novo zidana. Na tem mestu se izvaja gostilniška obrt čez 70 let ter je za mesarjijo in pekarijo zelo ugoden. Natančna pojasnila daje posestnik. 139 3-1

Alojzij Sturm,
c. kr. poštni uradnik in posestnik
v Radgoni (Radkersburg).

Proda se:

eno- in dvovprežni vozovi

tudi se isti zamenjajo in se prevzamejo popravila vozov po jako nizki ceni.

Franc Ferk,
sedlarski mojster v Mariboru
110 3-2 Augasse 2

L. Buchta,
izdelovatelj rokavic in
bandažist, v Mariboru,
Šolska ul. 2 — Schulgasse 2

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela in popravila kakor tudi snaženje. Vse zelo po ceni! 118 4-1

Stefan Kaufman

trgovec z železnilno
v Radgoni

priporoča slav. občinstvu najboljše motike, lopate in drugo železnilno po najnižji ceni. — Točna in solidna posrežba. 119 8-2

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vln.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Nova hiša s 3 sobami, 2 kuhinjama, 10 minut od Maribora, 12 let davka prosta, se zavoljo preselitve takoj prodaja za 2600 gl. Vpraša se pri g. Novaku v Mariboru, Bergstr. 8. 104 3-3

Posestvo v Mariboru, Triesterstr. 81, se prodaja za 4000 gl. Obstoji iz hiše (3 sobe, 2 kuhinji in klet) ter njive. — Franc Bukšek, gostilničar, Gornji Breg pri Ptuj. 103 3-3

Velika vila (Zinshaus) s sadnim in zelenjadnim vrtom in ena mala hiša, tudi z dvema vrtoma, za vpokojence posebno primerno, je na prodaj. Več pove Anton Merzhun, Maribor, Weinbaugasse 23. 120 3-2

Hiša s trgovino, prodaja tobaka in poštnih znamk, blizu petrazredne šole in farne cerkve, se prodaja. Naslov pove upravnistvo lista. 116 5-2

20 panjev čebel s prestavnim satovjem prodaja Josip Gselman v Hočah pri Mariboru. 111 3-2

Hiša s petimi sobami, en oral njive in svinjskimi hlevi ter sadonosnikom se po ceni prodaja v Studencih pri Mariboru. Več pove upravnistvo. 109 3-2

Breja kobila tigraste barve, ki bo povrgla aprila, se prodaja po ceni. S. Ružička, Maribor. 132 2-1

Dobrodoča gostilna z gospodarskim poslopijem in nekoliko poljem se prodaja vsled bolezni. Vpraša se pri upravnistvu. 124 3-1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen iz rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljub

nim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235

Pridnega kovaškega pomagača in pridnega fanta, kateri ima veselje do kovačije, sprejme takoj Matej Bregant, kovač v Orehovi vasi, pošta Hoče-Slivnica. 117 3-2

Kuharica, katera tudi poljska dela razumi, želi stopiti v primerno službo. — Naslov: J. M. poste restante Sv. Tomaž bl. Ormoža. 107 3-2

Služba orgljavca in meznarja se odda s 1. majem v Podgorju pri Sloven. gradu. Stanovanje dobro, poleg vrt. — Bernja vredna 200 K. 123 2 1

140 1 **Na prodaj**
v trgu Podčetrtek lepo
posestvo, hiša za
stanovanje, lepo poslopje,
njive, sadni vrt, vinograd,
hosta, med tem eden travnik
s 4 orali, trikrat za kositi, na
lepem mestu, prav po ceni.
Natančno se izve pri gospej
Roza Gertscher v Podčetrtku.

Proda se ● novozidana hiša

s tremi sobami, 2 kuhinji, z veliko kletjo, pralno kuhinjo z vodovodom in lepim vrtom. Vpraša se v Magdalenskem predmestju, Lenaugasse 23.

O k l i c.

121 2-2

Od c. kr. okrajne sodnije se naznanja:

Ker se je predlogu dedičev ugodilo, vršila se bode **prostovoljna sodnijska dražba** zapuščine dne 17. jan. 1903 pri Sv. Križu št. 15 umrlega posestnika Janeza Maček vsled dovoljenja dražbenih pogojev od zapuščinskega in varstvenega oblastva na mestu, kjer ležijo dražbeni objekti,

dne 18. marca 1903 od 10. uri dopoldne.

Posestvo, takozvani „Kolčov-grund“ pri Sv. Križu št. 15, zemljknižna vloga 23 dav. obč. Sv. Križ, obsega 53 ha, 38 a, 35 m² in ima cenilno vrednost 12.643 K 49 v ter obstoji med drugim iz hiše, treh gospodarskih poslopij, dveh viničarij, sadonosnika, zelo rodovitne njive in 23 ha gozda s 15-50 letnimi smrekami.

Popisni protokol, zemljknižni izpisek in dražbeni pogoji so na vpogled tuuradno v pritličju, uradna soba št. 6. — Posestvo in premičnine se bodo izklicale za cenilno ceno in se bodo oddale samo za ali pa čez izklicno ceno, premičnine proti takojšnjemu plačilu in odstranjenju. — Pred dražbo posestva mora vsak dražbenec kot varščino 10% izklicne cene v gotovini, hranilnični knjigi ali v državnih papirjih po zadnji kurznih vrednosti v roke dražbenega komisarja plačati.

Zdražitelj posestva mora največjo ponudbo od dneva dražbe s 5% obrestovati ter 1/4 cene tekom enega meseca, drugo četrtino tekom štirih mesecev, tretjo četrtino tekom 8 mesecev in zadnjo četrtino tekom jednega leta od dneva dražbe tuuradno vložiti.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru, oddelek V.,
dne 2. marca 1903.

— Slovenska tvrdka! —

Alojzij Horvat

kamnoseški mojster ✕ ✕
✕ v Račjem pri Mariboru

— priporoča — 22 12—3

nagrobne spomenike

razne velikosti po najnižjih cenah.

Svoji k svojim!

KONRAD SKAZA

Št. Ulrich, Gröden, Tirolsko.

Slovenska delavnica

za vsa cerkvena dela, od preč. gg. duhovnikov odlikovana, se priporoča za umetno izdelovanje: svetnikov, oltarjev, prižnic, križevih potov rezljanih (reljef) in na platno slikane v vsakem slogu in po močeh nizki ceni. Betlehemske jaslice s 15. rezljanimi podobami in 16. živali od 15 kron naprej. Umetno izdelane lurdске votline itd. — Za vsako poljubno podobo pošljem originalne fotografije mojih del, za oltarje originalne načrte. ✕ Za vsako slovensko naročilo čez 100 kron dam kot spomin umetno rezljano božje razpelo zastonj. ✕

Za cenjena naročila prosim udani

525 12—12

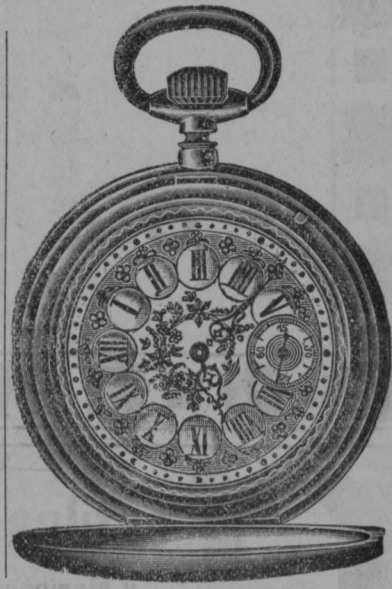
Konrad Skaza.

Velika zaloga švicarskih ur

ANTON KIFFMANN,

urar, Maribor, Gosposka ulica 5 (vis-à-vis Grubitsch)

280 11

— Za vsako uro se jamči več let. —
— Samo dobrotiče in preskušene ure se prodajajo. —

Srebrna ura z dobrimi kolesci 6 gld.
Z najfinejšo uredbo in posebno močnimi
pokrovci 7 gld. 50 kr.

Srebrna ura, z dvema pokrovcema in
dobrimi kolesci velja 7 gld. 50 kr.
Najfinejša, močna trpežna ura 8 gl. 50.

Iste ure z bolj navadnim kolesovjem mnogo ceneje!

Razpošilja se po poštnem povzetju. — Neugajajoče ali slabo
idoče ure, ako se v 14 dneh povrnejo, se zamenjajo ali vrne denar.

Kuverte s firmo priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Oves za sejanje

belega in črnega kakor tudi
oves za krmljenje, pro-
daja po najnižji ceni B.
Zamolov Framu pri Ma-
riboru. 131 3—1

Sv. Antonu

čast in hvala, ker je mi-
lostno izprosil pri Bogu
uslišanje moje molitve.

180 1—1 Al. Gl.

Vizitnice

vsakojake vrste

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Poljski malec

(gips) 106 12—2

ki je priznано dobro gnojilo

priporoča

M. Berdajs v Mariboru.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ilte železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in struge; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

✕ Tomaževa žilindra, najboljše umetno gnojilo. ✕

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojem premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladotnih otrok in varovancev.

Stanje hranil. vlog 17 milijonov K. Rezervni zaklad nad 400.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

320 9

na Mestnem trgu

z raven rotovža

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4³/₄% na leto. Z obrestmi ared pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 92 in pol leta. Ako pa želi dožnik poplačati dolg z vsemi obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje in sicer po 4¹/₂% do 5%.

Tovarna za opeko in peči
F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

125 10-1

zarebane strešne opeke

(Strangfalz - Dachziegel)

rudeče in črne in

glinastih pečij

Na željo pošljemo drage volje **vzorke** in nastavimo **najnižje cene.**

Solidna, dobra in točna postrežba.

Gostilna „pri pošti“
 v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 49
 nasproti južnemu kolodvoru
 Priporočam mojo znano gostilno, koder točim izvrstna naravna domača vina, vedno sveže pivo ter postrežem z najokusnejšimi toplimi in mrzlimi jedili. — V obilni obisk se priporočujoč beležim s spoštovanjem
 71 5-4 **Marija Meden.**

Semena!

Vse vrste

Semena!

travnega semena

kakor tudi deteljsko, gozdno in zeliščno seme
 v izvrstni kvaliteti,

ki imenitno klije, priporoča za najnižjo ceno 105 12-2

M. Berdajs,

Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor
 na Sofijnem trgu.

Zahvala.

Za dokaze tolažečega sočutja ob smrti nepozabnega nam brata, oziroma strica, ujea, svaka

Franca Seinkovič,
 duhovnika v pokoju,

izražamo najiskrenejšo zahvalo. Posebno se zahvalujemo mil. g. stol. proštu Lavrenciju Herg, mil. g. ptujskemu proštu Jožefu Fleck, domačemu preč. gospodu dekanu Jakobu Caf, ostalim 26. čč. gg. duhovnikom, kakor tudi gg. pevcem ter vsem mnogobrojnim vdeležencem sprevoda sploh.

Središče, dne 2. marca 1903. 128 1-1

Žalujoci ostali.

Posojilnica v Makolah

vabi

zadružnike svoje na

redni občni zbor

v četrtek, dne 26. marca 1903, ob 2. uri pop.

v navadni posojilnični pisarni.

Dnevni red: 133 2-1

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računov za l. 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
5. Razni predlogi.

Načelstvo.

pri Mariji lurški

P. SREBRE,

Maribor. Tegetthoffova ul. 23. Maribor.

Mnogovrstna zaloga pohištva, 129 12-1

poliranega, iz orehovega leša in poliranega mehkega leša; zofe, divani, matraci, žični matraci, posteljne vloge, preproge, zastori, odeje, rjuhe, perje in puh za podglavnike, brisalke, kuverte in namizne prte.

Raznovrstno blago

za moške in ženske oblike. Sukno za talarje in cele obleke za velečast. gospode mašnike.

Vse zelo po ceni!

pri Mariji lurški

Vabilo

na

občni zbor

Hranil. in posojil. v Šmarji pri Jelšah

registr. zadruge z neomejeno zavezo

v nedeljo, dne 15. marca t. l., ob 1. uri popoldne
 v lastni hiši.

Dnevni red: 126 1-1

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Dopolnilna volitev v nadzorstvo.
5. Nasveti načelstva in slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti občnega zbora ob 1. uri, se isti vrši ob 2. uri popoldne v smislu § 40 lin. b) zadružnih pravil.

Načelstvo.

Posojilnica na Vranskem

registrov. zadruge z neomej. zavezo,
 vabi svoje zadružnike k

redn. občnemu zboru,

ki bode

v nedeljo, 15. marca 1903, ob 3. uri popol.

v občinski hiši št. 82 na Vranskem.

Spored: 127 1-1

1. Poročilo načelstva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva, računskega pregledovalca in namestnika.
5. Posvetovanje o najemu primerne uradne sobe, event. o nakupu prostora za novo stavbo.

Z odličnim spoštovanjem

Schwentner,
 načelnik.